

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Název projektu: Ústí nad Orlicí / Lochmanova
Diplomant: Bc. Jan Votoček
Vedoucí projektu: Ing. arch. Tomáš Hradečný

Téma diplomního projektu Jana Votočka se zabývá řešením prostoru autobusového nádraží v Ústí nad Orlicí v blízkosti někdejšího textilního podniku Perla 01. Nejedná se v pravém smyslu slova o brownfield, protože jeho areál nebyl uzavřený, ale fungoval jako součást veřejného prostoru. Tato charakteristika zůstává ve značné míře návrhem zachována, což je z hlediska prostupnosti nově definované urbanistické struktury ve vzdálenosti dvou set metrů od centrálního náměstí rozhodně pozitivní. Redukce nádražní plochy na zastávku se zázemím pro cestující i řidiče odpovídá současným trendům, kdy odstavná stání pro autobusy nahrazují znásobené zastávky vyhovující potřebám taktového grafikonu. Ačkoli v našem prostředí jsou tyto změny včetně volby kapacity autobusu, odpovídající počtu přepravovaných osob, zatím spíše odmítány setrvačností silných stereotypů, do budoucna se jeví jako nevyhnutelné.

Vlastní návrh je založen na hierarchizaci užívaného prostoru na veřejný, poloveřejný, polosoukromý a soukromý. Přestože podobně vymezené hranice často bývají spíše spekulativní, zde vystupují přesvědčivě jak kontextu navržené zástavby, tak s ohledem na využití terénní konfigurace. Na plošinu v křížení Lochmanovy a Špindlerovy ulice je umístěna tržnice, v jejím sousedství vzniká polouzavřený dvůr sevřený historickým objektem fary, dvoupodlažní výpravní budovou a třípodlažní hmotou administrativy s jídelnou v přízemí. Koncentraci veřejných funkcí odpovídá rovněž umístění přístřešku na kola a přímá vazba na jednopodlažní podzemní garáže, které vtipně využívají konfiguraci terénu. Tento efekt se projevuje rovněž v páteřní komunikaci vnitřního traktu, která kopíruje sklon Lochmanovy ulice a zajišťuje přímou komunikační vazbu na k ní přimknuté komerční prostory, byty v horních podlažích uličního traktu i jednotlivá křídla pavlačových domů. Objem podzemních garáží vystupuje v mírném západním svahu nad terén, čímž je zajištěno jejich přirozené větrání a současně intimita polosoukromých vnitřních dvorků.

Schopnost reagovat v návrhu urbanistického celku na existující komunikační síť a terénní konfiguraci považuji v práci architekta za jednu z nejdůležitějších. Domnívám se, že Jan Votoček se této nelehké úlohy v dané lokalitě zhostil velmi dobře. Přestože k propracování uličního průčelí do Lochmanovy bych s ohledem na plynulost chodníku měl připomínky, pokládám tento detail, podobně jako relativně schématické fasády, za problém řešitelný v následných stupních projektu.

Celkově hodnotím práci kladně, doporučuji její přijetí a navrhuji stupeň hodnocení B.

Tomáš Hradečný

V Praze 3. 6. 2018